

[Glistrup]

danne i, hvordan man kan skrive besværligt og uforståeligt dansk, end det er egnet til at danne grundlag for juridiske regler.

Når man har sat sine krydser og boller og fundet ud af, hvad der i grunden er meningen med § 8, ser man, at ministeren vil have, at man et godt stykke ind i det tredje årtusinde efter Kristi fødsel skal trækkes med de regler og de bestemmelser, som har at gøre med overgangen fra det ene system til det andet. Det siger sig selv, at det bestemt ikke er lykkeligt, at man i året 2016 skal sidde og finde ud af: hov, i 1980 og 1981 havde denne skatteyder som ung og håbefuldt landmand de og de muligheder for sine besætninger, og nu skal vi altså med hensyntagen til, hvad der er sket i de mellemliggende 34–36 år, til at foretage nogle reguleringer vedrørende hans skatteansættelse.

Det er med andre ord aldeles håbløst, det, som ministeren har foreslået i § 8. Man kan derfor overveje, hvorfor i alverden han har gjort det. Det er et eksempel på den gamle historie om, at den megen lærdom gør specialisterne rasende og enøjede. Betragtningen er, at vi kun har så og så mange hundrede millioner kroner til rådighed til provenutab, og derfor er vi nødt til at strække overgangsreglerne over denne meget lange periode. Men for at man overhovedet kan foretage disse provenutabsopgørelser, skal man i virkeligheden vide, hvad landbruget vil have af fortjenester og indkomster i de kommende år. Hvis man tænkte sig, at alle danske landbrug – som de desværre er godt på vej til – bliver drevet med underskud som følge af den høje rente, er der overhovedet ikke noget provenutab på at give landbrugerne nogle ekstra fradrag. Nu går det forhåbentlig ikke helt så galt, at 100 pct. af de danske landbrug bliver underskudsgivende, men bare i kraft af, at der dog er en hel del af dem, der bliver det, er det noget for autoritetstro at regne ministerens provenuberegninger over, hvad det medfører af tab, for at være mere værd end det papir, de er skrevet på. Det er de ikke.

Derfor må enhver forenkling og forkortelse af overgangsperioden være en god idé. Fremskridtspartiet vil gengælde ondt med godt over for venstres bemærkninger om vore ændringsforslag og sige, at selvfølgelig stemmer vi for venstres ændringsforslag, for

det er da absolut en væsentlig forbedring i forhold til det, som ministeren har foreslået.

Med hensyn til fremskridtspartiets ændringsforslag forholder det sig naturligvis ikke sådan, som de to foregående talere har udtalt, nemlig at fremskridtspartiet ikke ønsker sine ændringsforslag vedtaget. Selvfølgelig ønsker vi da vore ændringsforslag vedtaget. Det har vi skrevet i betænkningen, og det gør vi selvfølgelig altid. Når vi stiller ændringsforslag, gør vi det for at få dem vedtaget. Der er tale om synspunkter, som vi i øvrigt til dels har haft tilfælles med venstre og konservative, med henblik på, hvordan man skal beskatte brandskadeerstatninger, og hvorvidt man i gavetilfælde skal beskatte på den ene eller den anden måde. Derfor kan der ikke være nogen som helst rimelig saglig grund til, at de synspunkter, som venstre og konservative plejer at forfægte, når det er dem selv, der kommer med forslag vedrørende brandskadeerstatninger og gavebeskatning, pludselig skal stemmes ned, fordi det er fremskridtspartiet, som stiller ændringsforslagene.

Det må de partier selvfølgelig selv om, men jeg vil nu anbefale både de pågældende partier og tingets øvrige partier at tage ændringsforslagene op til velvillig behandling. Vi må huske på, at det faktisk er første gang i danmarkshistorien, at vi overhovedet har adgang til at stemme om disse ting i forhold til besætninger. Vi har stemt om det vedrørende andre anlægsaktiver ved andre lejligheder, og jeg kan ikke se, hvorfor man skulle indtage en strengere holdning over for husdyr, end man indtager over for andet.

Noget helt andet er så – og det er derfor, vi bruger ordet »forkastelse« i betænkningen – at når man kommer frem til den endelige afstemning – det er ikke direkte det, der er på dagsordenen nu, men de to foregående talere har gjort bemærkninger om det – så mener vi, at under alle omstændigheder vil nyordningen efter lagerprincippet, som vi udførligt redegjorde for i hovedbetænkningen, være dårligere end den gældende retstilstand. Derfor vil vi ud fra det hovedsynspunkt indstille det hele til forkastelse. Men vore egne ændringsforslag er det selvfølgelig helt oplagt at vi indstiller til vedtagelse, sådan at ministerens forslag igennem de ændringer bliver lidt mindre dårligt, end det ellers ville være blevet.